

(Исто тѣфренъ съ стидоу.)

Вчера като си премина

По край нашъ-тж градинъ

Ва да нашь на расходоу,

Видѣхъ твой-тѣ черни Очи,

Видѣхъ твой-то бѣло лице

Наросено изъ маргаръ потъ.

Слаще-то надъ тебъ трептешъ,

Хвостъ-тж ти го почита

Бѣло лице не горъ ;

Ва расхладъ тихій вътреца

Легко кѣе и играе

Съ твой-тж бѣлъ пазвничъ

Твой-та сѣжеша снажца,

Твой-то тѣнко-то крѣтче,

Ватъ прѣстѣваша са аилей.

Ихъ ! да видѣхъ азъ колѣни

На твой-то тѣнко крѣтче

Да са оквилямъ около тебъ ;

Иа' да видѣхъ азъ въвчица

На жьатичъ дѣто поишъ

Върхъ сѣжени гжолъ ;

Да с' упривахъ да цѣлувахъ